

KİMİ FİİLLERDEKİ ORTA HECE DÜŞMELERİNİN ÇATISAL ÖZELLİĞE ETKİSİ

*Tahir KAHRAMAN**

ÖZET

“Ayrıl-, devril-...” gibi -il ekiyle türemiş ve orta hece ünlüleri düşürülerek kullanılmakta olan 9 fiil, hem “dönüştü çatılı fiil” hem “edilgen çatılı fiil” özelliği göstermektedir. Bunlar, yüklem oldukları bazı cümlelerde “dönüştü anlamı”, bazı cümlelerde “edilgen anlamı” taşıyabilmektedir. İlgili kurumların yayınladıkları Türkçe sözlüklerde ve yazım kılavuzlarında, bu fiillerin orta hece ünlüsü düşürülmemiş olan “ayrıl-, devril-...” biçimleri yer almamıştır.

Söz konusu yayınlarda; ses yapısı bunlara benzeyen fakat orta hece ünlüleri düşürülmeden kullanılan “geçiril-, kemiril-, sömürül-...” gibi fiillerinse, orta hece ünlüsü düşürülmüş biçimleri yoktur. Orta hece ünlüsü düşürülmemiş bu fiillerin sayısı 46’dır. Sözlüklerdeki anlam açıklamalarından, bunların tümünün edilgen çatılı oldukları ve yalnız bu anlamda kullanıldıkları anlaşılmaktadır.

Belirtilen orta hece ünlüsü düşürülmüş 9 fiilin, hangi kullanımında “edilgen fiil”, hangi kullanımında “dönüştü fiil” sayılacağı; cümlelerin kurucusuyla okuyucusunun – dinleyicisinin anlama yeteneğine kalmakta ve bu konuda karışıklıklar – kararsızlıklar ortaya çıkmaktadır. Bu karışıklık ve kararsızlıkların oluşmaması için; tıpkı öbür dizelgedeki 46 fiil gibi, söz konusu 9 fiilin de orta hece ünlüleri düşmemiş biçimleri Türkçe sözlüklere, yazım kılavuzlarına alınmalı ve sözlüklerdeki anlamları “edilgen çatılı fiil”e uygun biçimde açıklanmalıdır. Bunların orta hece ünlüsü düşmüş biçimleri de korunmalı, ancak anlamları “dönüştü çatılı” sayılabilecek biçimde açıklanmalıdır.

Anahtar Sözcükler: edilgenlik, dönüştülük, ünlü düşmesi, fiil çatısı, çatı eki

THE IMPACT OF MEDIUM HAPLOLOGY IN THE SOME VERBS TO THE FEATURE OF FRAMEWORK

ABSTRACT

9 verbs that derived from the suffix of -il such as “ayrıl-, devril-...” and are being used by dropping the medium syllable vowel indicates both the feature of “reflexive framework verb” and “passive framework verb”. These verbs hold a “reflexive meaning” when they become the predicate of some sentences and in some sentences, they hold a

* Yrd. Doç. Dr., Dokuz Eylül Ü. Buca Eğt. Fak. Türkçe Eğt. Böl. El-mek: tahir.kahraman@deu.edu.tr

“passive meaning”. In the Turkish dictionaries and the spelling dictionaries that are published by the related institutions, it is not included any form of these verbs that are not dropped the medium syllable vowel such as “-ayırıl”, “-deviril”.

In these publications, there are some verbs whics are similar in the structure of sound, but are used by not dropping the medium syllable vowel such as “geçiril-, kemiril-, sömürül-...” do not have the form that are dropped medium vowel syllable. The numbers of these verbs that are not dropped the medium vowel syllable are 46. From the meanings of explanations in the dictionaries, it can be understood that all of them are the passive voice and they can only be used in that meaning.

9 verbs that are drop the medium syllable vowel we stated above, bring out some complications and inconsistency about in which usage it is “passive verb” and in which usage it is “reflexive verb”. This situation is based on the ability between the reader-listener and the constructor of the sentence. In order not to ocur this complications and inconsistency, like the other list of 46 verbs, the spelling dictionaries should be included these forms of 9 verbs which are not dropped the medium syllable vowel and the meanings in the dictionaries should be explained according to the “active voice verbs”. It should be protected the forms of the ones who are dropped the medium syllable vowel; however, the meanings should be explained as a “reflexive voice”.

Key Words: Passivity, reflexivity, haplology, verb voice, voice affix

Türkçede, etken fiil tabanlarına fiilden fiil yapım eklerinden –n ulanarak dönüşlü fiil gövdeleri türetilmektedir¹: *al-> alın-, giy-> giyin-, gör-> görün-, süsle-> süslen-, tara-> taran-, tut-> tutun-, yıka-> yıkan-...* gibi. Türkçenin asıl dönüşlülük eki –n olmakla birlikte; –İl ve –ş ekleri de, kimi zaman , “dönüşlülük” anlamı veren fiil gövdeleri türetebilmektedir. Bu yazının konusu, –İl ekiyle türetilen dönüşlü fiil gövdelerine ilişkin belirleme ve değerlendirmeler olduğu için, –ş ekiyle türetilen dönüşlü fiilleri bir yana bırakıyoruz.

Çağdaş Türkiye Türkçesindeki –İl ekiyle türetilmiş ve “dönüşlülük” anlamı kazanmış olan fiil gövdelerinden, Türk Dil Kurumunun ve Dil Derneğinin Türkçe Sözlüklerinde madde başı yapılmış olanlar şunlardır: *açıl- asıl- atıl- ayıl- ayrıl- bayıl- boğul- burkul- burul- büzül- çakıl- çekil- çevril- çözüml- devril- dikil- dizil- dökül- düzül- eğil- evril- ezil- geril- irkil- kapıl- kasıl- katıl- kavrul- kesil- kırıl- kıvrıl- koyul- kurul- saçıl- sarıl- sarsıl- savrul- seril- serpil- sıkıl- sıyrıl- sokul- süzül- takıl- tartıl- tutul- üzül- vurul- yakıl- yayıl- yığıl- yoğrul- yorul-*

Bunların çoğu, tek heceli köklerden türemiş, kullanıldıkları kimi cümlelerde “edilgenlik” de bildirebilen fiillerdir. Ancak, yukarıda altlarını çizdiğimiz 9 fiil iki heceli tabanlardan – İl ekiyle türemişlerdir. Bunları yeniden yazalım: *ayrıl- çevril- devril- evril- kavrul- kıvrıl- savrul- sıyrıl- yoğrul-*

Görüldüğü gibi, bunlar; *ayır-, çevir-, devir-, evir-, kavur-, kıvrır-, savur-, sıyrır-, yoğur-* gibi fiil tabanlarından türemişlerdir. Bu fiil tabanlarının ses yapıları incelendiğinde, hepsinin;

¹ Fiillerde çatı değişikliği yapan –İl, -n, -ş; -r, -t, -Dir eklerinin “yapım eki mi, çekim eki mi sayılacağı” konusunda değişik görüşler ileri sürülmekle birlikte; biz genel eğilime uygun olarak bunların birer “fiilden fiil yapım eki” olarak kabul edilmesinin uygun olacağını düşünüyoruz.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 7/2 Spring 2012

- a) Son hecelerinde dar ünlülerin olduğu,
 b) –r ünsüzüyle bittikleri, (– v,y,ğ + İ + r)
 c) –İl eki ulanınca son hecelerindeki dar ünlülerin orta hecede kalarak düştüğü görülecektir.

Bilindiği gibi; Türkçedeki sözcüklerin vurguları, genellikle ilk ya da son hecelerde bulunmakta, ortadaki heceler vurgusuz kalmaktadır. Bunun sonucu olarak da, ikiden çok heceden oluşan sözcüklerin orta hecelerinde bulunan ünlülerin (daha çok dar ünlülerin) düşmesi, ölçünlü (standart) Türkçede genellikle düzenli uygulanan bir ses olgusu olarak karşımıza çıkmaktadır: *ayırntı> ayrntı, besili> besli, burada> burda, ilerile-> ilerle-, kıvrım> kıvrım, nereden> nerden, öğrenici> öğrenici, yukarıda> yukarda...* örneklerindeki gibi. Buradaki ses düşmeleri; “orta hece ünlüsünün düşmesi, orta hece düşmesi, orta hece dar ünlüsünün düşmesi...” gibi adlarla anılmakta ve ilgili sözcüğün hece sayısının bir eksilmesine, böylece anlatımın kısaltmasına neden olmaktadır. Türkçedeki bu ses düşmesi, uygulandığı sözcüğün anlamında bir değişikliğe yol açmamaktadır.

Yukarıda söz konusu ettiğimiz 9 fiil tabanyla benzer özellikler taşıyan, ses yapısı bakımından orta hece ünlüsünün düşmesine uygun olduğu halde, Türkçe sözlüklerdeki madde başında yazılmış biçimlerinde, bu ünlü düşmesi gerçekleşmemiş olan –İl ekli fiiller de vardır. Bunları bir dizelgede verelim:

alışıl- aşırıl- batırıl- bitiril- çalışıl- değişil- doyurul- duyurul- düşürül- edinil- eğitil- erişil- eritil- geçiril- getiril- gülüşül- ısıril- içiril- içiril- ilişil- kaçırıl- kaçışıl- kapışıl- karışıl- kemiril- kurutul- okunul- okutul- oturul- öğütül- pişiril- soğutul- somurul- sömürül- süpürül- şişiril- tanıtıl- uçurul- unutul- uyutul- yalıtıl- yatırıl- yetişil- yığışıl- yitiril- yürütül-

Bu dizelgedekilerden yalnız “süpürül-“ fiilinin orta hece ünlüsü düşmüş olan “süprül-“ biçimi de sözlüklerde madde başı olarak verilmiştir. “süprül-“ fiili ve dizelgedeki bütün fiiller “edilgenlik” anlamı taşımakta ve anlatımda “edilgen fiil” işlevi görmektedir.

İki heceli fiil tabanlarından –İl ekiyle türetilen ve “süprül-“ dışındakilerin kullanımlarında orta hece ünlüsü düşmeyen bu fiillerin, dönüşlülük anlamı taşımamalarına karşın; önceki dizelgede verdiğimiz orta hece ünlüsü düşürülerek söylenen 9 fiilin, anlatımda dönüşlü fiil işlevinde yaygın olarak kullanılması, orta hece ünlülerinin düşürülmesiyle “dönüşlülük anlamı” arasında bir ilişki olduğu izlenimini uyandırmaktadır. Bu durumu, söz konusu 9 fiilin Türkçe sözlüklerdeki maddeler halinde yapılan anlam açıklamalarını inceleyerek açıklığa kavuşturmaya çalışalım:

Fiil	Türk Dil Kurumu - Güncel Türkçe Sözlük	Dil Derneği - Türkçe Sözlük	Misalli Büyük Türkçe Sözlük
ayrıl-	1 madde edilgen anl. 2 madde dönüşlü anl.	1 madde edilgen anl. 3 madde dönüşlü anl.	dön.f.: 8 madde* edil. f.: 4 madde
çevril-	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	edil. f. 12 madde dön. f. 1 madde
devril-	1 madde edilgen anl.	1 madde edilgen anl.	edil. f. 2 madde

* Türk Dil Kurumunun ve Dil Derneğinin Türkçe sözlüklerinde, yukarıdaki 9 fiilin anlam açıklamalarında “dönüşlü, edilgen” gibi çatı türleri belirtilmemiş; Misalli Büyük Türkçe Sözlük’ün anlam açıklamalarındaysa, ilgili maddelerin başlarına “dönüşlü f., edilgen f.” notları düşülmüştür.

	2 madde dönüşlü anl.	Dönüşlü anlamı yok	dön. f. 1 madde
evril-	1 madde dönüşlü anl.	sözlükte yok	sözlükte yok
kavrul-	2 madde edilgen anl. 2 madde dönüşlü anl.	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	edil. f. 1 madde dön. f. 3 madde
kıvrıl-	2 madde edilgen anl. 5 madde dönüşlü anl.	2 madde edilgen anl. 3 madde dönüşlü anl.	edil. f. 1 madde dön. f. 4 madde
savrul-	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	edil. f. 7 madde dön. f. 4 madde
sıyrıl-	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	1 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	edil. f. 1 madde dön. f. 1 madde
yoğrul** yoğurul -	3 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	2 madde edilgen anl. 1 madde dönüşlü anl.	edil. f. 1 madde dön. f. 2 madde

Dizelgede, iki heceli tabanlardan –İl ekiyle türemiş ve edilgenlik anlamlarının yanında dönüşlülük anlamları da kazanmış olan bu 9 fiilin tümünde de orta hece ünlüsünün düştüğü görülmektedir. Sözlü anlatımda uygulanan bu ünlü düşmeleri, anlatıma da yansıtılmakta; yazım kılavuzlarında ve yukarıda adı geçen sözlüklerde bu 9 fiilin orta hece ünlüsünün düşürülmemiş biçimleri (Misalli Büyük Türkçe Sözlükteki “yoğurul-“ dışında) bulunmamaktadır. Yukarıdaki ikinci dizelgede verdiğimiz 46 fiilin orta hece ünlülerinin düşürülmesinde hiçbir sakınca ya da engel yoktur. Buna karşın, orta hece ünlüleri düşürülmemiş bu fiillerin tümü “edilgenlik anlamı” taşımakta ve anlatımda “edilgen çatılı fiil” olarak işlev görmektedir. Orta hece ünlüleri düşürülerek kullanılan 9 fiilin ise, kimi cümlelerde “edilgen çatılı”, kimi cümlelerdeyse “dönüşlü çatılı” fiil özelliği gösterdikleri sözlüklerdeki anlam açıklamalarından anlaşılmaktadır. Şimdi bunların “edilgen fiil” ve “dönüşlü fiil” olarak işlev gördükleri cümlelere birer örnek verelim:

Fiil	Edilgen Çatılı Kullanım Örneği	Dönüşlü Ç. Kul. Örneği
ayrıl-	Cümle: <i>Tohumun taşları ayrıldı</i> Anlamı: <i>(taşları birileri ayırdı)</i>	<i>Bugün şehirden ayrıldım</i> <i>(kendi kendime ayrıldım)</i>
çevril-	Cümle: <i>Kitabın yaprakları çevrildi</i> Anlamı: <i>(belirsiz bir özne çevirdi)</i>	<i>Gözleri üzerime çevrildi</i> <i>(kendiliğinden çevrildi)</i>
devril	Cümle: <i>Yönetim kolayca devrildi</i> Anlamı: <i>(birileri yönetimi devirdi)</i>	<i>Güneş tepenin ardına devrildi</i> <i>(Güneş kendi kendine devrildi)</i>
evril-	Cümle: Edilgen kullanımı yok Anlamı: -----	<i>Çocuk evrildi, genç oldu</i> <i>(kendi kendine büyüdü)</i>
kavrul-	Cümle: <i>Kahve tavada kavrulur</i> Anlamı: <i>(birisi kahveyi kavurur)</i>	<i>Çocuk kavruldu, sıska kaldı</i> <i>(kendiliğinden kavruldu)</i>
kıvrıl-	Cümle: <i>Evdeki iplikler kıvrıldı</i>	<i>Sokak bitince sağa kıvrıldım</i>

** “yoğrul-“ fiilinin “yoğrul-, yoğurul-“ biçimleri, yalnız Misalli Büyük Türkçe Sözlükte birlikte yazılarak tek fiil sayılmış, bunların anlamlarına tek açıklama getirilmiştir. Öteki iki sözlüğe ise, yalnız “yoğrulmak” biçimi alınmıştır.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 7/2 Spring 2012

	Anlamı: <i>(bilinmeyen biri kıvrırdı)</i>	<i>(kendi kendimi kıvrırdım)</i>
savrul-	Cümle: <i>Saman sıcakta savrulmaz</i> Anlamı: <i>(sahibince savrulmaz)</i>	<i>Batıya savrulduk ulusça</i> <i>(kendi kendimizi savurduk)</i>
sıyrıl-	Cümle: <i>Ağaç kabukları sıyrılmış</i> Anlamı: <i>(kabukları biri sıyırmış)</i>	<i>Komşu işin içinden sıyrıldı</i> <i>(işin içinden kendini sıyırdı)</i>
yoğrul-	Cümle: <i>Hamurlar önce yoğrulmalı</i> Anlamı: <i>(biri onları yoğurmalı)</i>	<i>Bu görevlerde iyi yoğruldu</i> <i>(kendi kendini yoğurdu)</i>

Kullanım örnekleri incelendiği zaman, bunların iki özellikleri açıkça görülmektedir:

1. Bu fiillerin edilgen ve dönüşlü çatıları, aynı ekle (-İl ekiyle) ve aynı biçimde (orta hece ünlüsü düşürülerek) yapılmıştır.

2. Bu örneklerin çoğunda, baskın olan anlam; “kendine yapma, kendi kendine yapma, kendiliğinden yapma” gibi dönüşlü çatılı fiillere özgü anlamlardır.

Yayınlanmış önemli Türk Dilbilgisi kaynaklarına baktığımızda; bunlarda, söz konusu ettiğimiz fiillerdeki ses düşmeleri ile çatısal özellik arasındaki bu ilgiye genellikle değinilmediğini görüyoruz.

Örneğin; sesbilgisi bölümlerini incelediğimiz şu kaynaklarda, konumuzla ilgili bir belirleme ve değinme bulunmamaktadır:

Haydar Ediskun, Türk Dilbilgisi (1985)

M. Kaya Bilgegil, Türkçe Dilbilgisi (1984)

Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi (1972)

T. Nejat Gencan, Dilbilgisi (1979)

Tahsin Banguoğlu, Türkçenin Grameri (1974)

Bunlardan, “çatı” konusuna yer vermeyen Muharrem Ergin’in kitabı dışındaki kitapların “fiil çatıları” bölümlerinde de, yazımızın konusuna ilişkin bir belirlemeye ya da değinmeye rastlanmamıştır.

Sesbilgisini ve Türkçenin seslerini konu edinen şu kaynaklarda, konumuza ilişkin bir belirleme ya da değinme yer almamaktadır:

Muzaffer Tansu, Durgun Genel Ses Bilgisi ve Türkçe (1963)

Nevin Selen, Söyleyiş Sesbilimi, Akustik Sesbilim ve Türkiye Türkçesi (1979)

Ömer Demircan, Türkiye Türkçesinin Ses Düzeni Türkiye Türkçesinde Sesler (1979)

Jean Deny, Türkiye Türkçesinin seslerini ve ses olgularını incelediği Türk Dili Gramerinin Temel Kuralları (Türkiye Türkçesi) (1995) adlı kitabında; ünlü düşmelerini ayrıntılı olarak incelemekte, ek alan sözcüklerde “ekin baskısı (gerileyici benzeşme)” ile sözcüğün sonundaki ünlünün düşeceğini söylemektedir. Ancak, böyle sözcüklerdeki anlam ve çatı değişikliklerine değinmemektedir (Deny, 1995, 136).

Oya Adalı’nın Türkiye Türkçesinde Biçimbirimler (1979) adlı kitabında konumuza ilişkin bir belirlemeye rastlanmamıştır. Zeynep Korkmaz’ın Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi) (2003) adlı kitabındaysa; bu yazının konusunu ilgilendirebilecek şöyle bir belirleme bulunmamaktadır: “-(I)l, -

Turkish Studies

(U)l ve -(I)n, -(U)n dönüşlülük ekleri belirtildiği üzere aynı zamanda edilgen fiiller türettikleri için bu eklerle kurulan fiillerin edilgen çatılar mı, dönüşlü çatılar mı kurdukları cümlelerin öznesinden anlaşılır. Yerlerinde açıklandığı gibi, öznesi etkilenici olan çatılar edilgen, öznesi yapıcı olan çatılar ise dönüşlü çatılardır.” (Korkmaz, 2003, 552 – 553).

Sonuç

Yukarıdaki 9 fiil bir cümlede “edilgenlik”, başka bir cümlede “dönüşlülük” bildirmek üzere kullanıldığı için, bunların çatısal özellikleri birbiriyle karışmaktadır. Metinlerde karşımıza çıkan bu sözcüklerin; metin yazarınca “edilgenlik anlamı” vermek üzere mi, yoksa “dönüşlülük anlamı” vermek amacıyla mı kullanıldığını kesin olarak ayırtmak mümkün olmamaktadır. Bir metin yazarı ya da konuşmacı, “edilgenlik anlamı” vermek için de, “dönüşlülük anlamı” vermek için de aynı sözcüğü kullanmak zorunda kalmakta; vermek istediği düşünceyi tam ve doğru olarak verip veremediği konusunda, o da kararsızlığa düşmektedir. Böyle bir durum, anlam bulanıklığına yol açmakta; bulanıklığın giderilmesi için, başka cümlelere hatta cümle üstü birimlere gereksinim duyulmaktadır. Bu eklemelerle, anlatım boş yere uzatılmış olmaktadır.

Daha yukarıdaki dizelgede bulunan orta hece ünlüsü düşürülmemiş 46 edilgen fiilin “edilgenlik bildirme” anlamlarında hiçbir karışıklık, belirsizlik olmadığı da göz önüne alınarak bu 9 fiilin, orta hece ünlüsü düşmüş biçimlerinin “dönüşlü fiil” olarak kabul edilip bu anlamda kullanılması; bunların ünlü düşmesi gerçekleşmemiş biçimlerinin de “edilgen fiil” olarak kabul edilip kullanılması gerekmektedir. Böyle kullanıldığı zaman, anlatanda yanlış anlatma kaygısı, dinleyende – okuyanda yanlış anlama kaygısı kalmayacak; anlam ve çatı ayrılıkları biçime de yansıtılarak anlatıcının ve dinleyici – okuyucunun kararsızlıkları tümüyle ortadan kaldırılmış olacaktır.

Bu önerinin uygulanabilmesi için; Türk Dil Kurumu, Dil Derneği gibi sorumlu ve etkili kurumların Türkçe sözlüklerinde ve yazım kılavuzlarında, söz konusu ettiğimiz 9 fiilin orta hece ünlüsü düşmüş biçiminin de, düşmemiş biçiminin de ayrı birer sözcük olarak madde başlarına yazılması gerekmektedir. Böyle yapılırsa, bu alandaki bir anlatım ve anlama sorunu çözümlenmiş olacaktır.

Söz konusu olan ikili fiil biçimlerinin önerimize uygun kullanım örnekleri:

Fiil	Kullanım Örneği	Çatısal Özelliği
ayrıl-	Bugün şehirden <u>ayrıldım</u>	Dönüşlü fiil
ayrıl-	Tohumlar samandan <u>ayırıldı</u>	Edilgen fiil
çevril-	Nerde güzel görse ona <u>çevrilme</u>	Dönüşlü fiil
çeviril-	Öğrenciler yoldan <u>çevirildi</u>	Edilgen fiil
devril-	Başı dönünce çamurlara <u>devrildi</u>	Dönüşlü fiil
deviril-	Yönetim, iki yıl sonra <u>devirildi</u>	Edilgen fiil
evril-	Yatılı okulda <u>evrildi</u> , olgunlaştı	Dönüşlü fiil
eviril-	Paralar <u>evirildi</u> çevirildi, kirlendi	Edilgen fiil
kavrul-	Harareten <u>kavrulmuş</u> dudaklarını açtı	Dönüşlü fiil
kavurul-	Yağlar <u>kavurularak</u> kadayıfa döküldü	Edilgen fiil
kıvrıl-	Yorganın altında <u>kıvrıldı</u> , uyudu	Dönüşlü fiil

Turkish Studies

kıvrıl-	<i>Kumaşın kenarları kıvrılarak dikildi</i>	Edilgen fiil
savrul-	<i>Araba kaydı, <u>savruldu</u>, denize uçtu</i>	Dönüştü fiil
savurul-	<i>İlk fırsatta küller denize <u>savuruldu</u></i>	Edilgen fiil
sıyırıl-	<i>Zorluklardan <u>sıyırılarak</u> düze çıktık</i>	Dönüştü fiil
sıyırıl-	<i>Paçaları yukarıya <u>sıyırılınca</u> ıslanmadı</i>	Edilgen fiil
yoğrul-	<i>Bize bilimle <u>yoğrulmuş</u> beyinler gerek</i>	Dönüştü fiil
yoğurul-	<i>Toprak suyla <u>yoğurulunca</u> çamur oldu</i>	Edilgen fiil

KAYNAKÇA

- ADALI Oya, **Türkiye Türkçesinde Biçimbirimler**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1979
- AYVERDİ İlhan, **Misalli Büyük Türkçe Sözlük**, 2. baskı, İstanbul 2011
- BANGUOĞLU Tahsin, **Türkçenin Grameri**, Baha Matbaası, İstanbul 1974
- BİLGEGİL M. Kaya, **Türkçe Dilbilgisi**, Dergâh Yayınları, İstanbul 1984
- DEMİRCAN Ömer, **Türkiye Türkçesinin Ses Düzeni Türkiye Türkçesinde Sesler**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1979
- DENY Jean, (Çeviren: Oytun Şahin), **Türk Dili Gramerinin Temel Kuralları (Türkiye Türkçesi)**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1995
- Dil Derneği, **Türkçe Sözlük**, 1. baskı, Ankara 1999
- EDİSKUN Haydar, **Türk Dilbilgisi**, Remzi Kitabevi, İstanbul 1985
- ERGİN Muharrem, **Türk Dil Bilgisi**, Minnetoğlu Yayınları, İstanbul 1972
- GENCAN T. Nejat, **Dilbilgisi**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1979
- KORKMAZ Zeynep, **Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 2003
- SELEN Nevin, Söyleyiş Sesbilimi, **Akustik Sesbilim ve Türkiye Türkçesi**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1979
- TANSU Muzaffer, **Durgun Genel Ses Bilgisi ve Türkçe**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1963
- Türk Dil Kurumu, Güncel Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu genelağ ana sayfası: www.tdk.gov.tr